

NAUČNI I STRUČNI RADOVI

Mihajlo D. Ristić, Novi Sad

Kvantitativno proučavanje dinamike populacije i parametara optimalnog ulova štuke u Dunavu u periodu 1921 - 1966. god.

Kratki izvod (Abstract).

Dinamika populacije štuke iz Dunava u oblasti najbogatijeg ribolovnog područja oko Apatina i ribolovnog područja Dunav II, do sada nije proučavana ni u kvantitativnom ni u kvalitativnom pogledu. Sve izrazitija, osetna kolebanja ulova štuke u Dunavu, čiji se parametri godišnjeg ulova kreću u granicama od 3,2 tone u 1950. godini do 282,0 tona u 1966. godini, govore u prilog potrebe svestranijih ihtioloskih proučavanja. Kako se konkretno radi o veoma ozbiljnom poremećaju u dinamici populacije štuke proučenom za period od 1921 - 1966. godine, sa izuzetkom 8 godina, od 1937 - 1944. usled nedostatka u ratu uništenih podataka, bilo nam je moguće proučavati dinamiku populacije i parametara ulova štuke u toku 38 godina. Ova proučavanja ukazala su nam na ozbiljne posledice u biološkom i ekonomskom pogledu, koji se sada jedva mogu i naslutiti, a koje su povezane sa hidrološko-hidrografskim i temperaturnim režimom vode Dunava u vremenu razmnožavanja štuke u navedenim područjima. Osim navedenog kompleksa uzroka, ne može se prenебрести i faktor intenziteta ribolova. Utvrđeno stanje populacije iz Dunava u oblasti Apatina i području Dunav II u pogledu mjenog razrasnog sastava, brojnosti i ihtiomase, u punoj je zavisnosti od promjenljive igre osnovnih populacionih faktora: nataliteta mortalitetata (izlovljivanje) kao i od stope rastenja. Analizom ukupnih ribarskih lovina, a posebno lovi na štuke tokom 38 godina osmatranja, bilo nam je moguće pratiti sudbinu populacije štuke u kvantitativnom pogledu pod određenim ekološkim uslovima koji su vladali u pojedinim godinama i to pretežno u periodu priprema štuke za mrest, inkubaciju i kre i pojavu licički i mladunaca štuke kao i njihove ishrane.

U dinamici populacije štuke u Apatinskom i području Dunav II stupa na scenu i u dejstvo faktor intervencije čoveka (ribolov), koji je od krupnog značaja, te se u ekološkom pogledu može smatrati oblikom predatorstva, koji se pridružuje drugim faktorima prirodnog mortalitetata. Od svih ribljih vrsta ribljeg naselja Dunava, štuka ima najraniji mrest koji se zavisno od klimatskih uslova, temperaturnog režima vode, visine vodostaja, njegovog kolebanja, stanja zasustosti ulaznih fokova, kanala i bara na plavnoj zoni odgovarajućeg substrata za odlaganje ikre na plavnoj zoni, odvija po pravilu u mesecima februaru i martu, a ređe početkom aprila.

Konačno, naša proučavanja ukazuju i na činjenicu da u godinama optimalnih uslova za mrest štuke,

inkubaciju i uzgoj mlađa, štuka već u prvoj godini uzrasta, predstavlja snažnog proždrljivca-melioratora, u kvalitativno kvantitativnom pogledu u okviru čitavog ribljeg naselja ne samo Apatinskog i područja Dunav II, već i čitavog ribljeg naselja Jugoslovenskog Dunava i njegovih pritoka. Intenzivnom ishranom belim-ekonomskim nedovoljno važnim vrstama riba, štuka uspostavlja s jedno strane biošku ravnotežu u vodi, a sa druge strane povećava kvalitativni i kvantitativni sastav ribljeg naselja reke Dunav, sa izrazitim povećanjem ihtiomase svoje populacije. Uočene kvalitativno kvantitativne promene ribljeg naselja Dunava u godinama optimalnih uslova mresta štuke, pozitivno utiču na biošku ravnotežu ihtiofaune Dunava, a u ekonomskom pogledu nose atrribute »bogatih ribolovnih godina«. Na osnovu rezultata proučavanja kompleksa ovoga pitanja, došlo se do saznanja da je jedan od puteva pravilnog rešavanja optimalnih uslova za mrest štuke na ovom delu Dunava, izuzev faktora temperaturnog režima vode, pravilna i srušljena melioracija plavne zone u ribarsko biološkom i hidrotehničkom pogledu, koja bi snažno uticala u pravcu pozitivnih odlika kolebanja vodostanja na plavnoj zoni Dunava i ublažavanja velikih oscilacija parametara ulova štuke.

U V O D

Štuka (*Esox lucius L.*) je na otvorenim vodama, poglavito u ribolovu na Dunavu, njegovim pritokama i ribolovnim područjima Apatina i Dunava II, još pre nekoliko decenija predstavljala posle šarana, drugu ekonomski važnu vrstu ribe. Nakon izvršenih opsežnih meliorativnih mera u slivu Dunava, pa i Apatinskog područja, štuka je izgubila mnogo u ekonomskom značaju u kvantitativnom pogledu, jer su uslovi za njen razmnožavanje i ishranu u godinama nepovoljnog temperaturnog režima i vodostanja i zapuštenosti plavne zone, bili tako ozbiljno poremećeni, da je došlo do veoma oštrog nesklada odnosa pojedinih ribljih vrsta unutar čitavoga ribljeg naselja Dunava. Usled sve veće prorodenosti populacije štuke u Dunavu i Apatinskom području, naročito u godinama neodgovarajućih ekoloških i hidrološko-hidrografskih uslova, došlo je do masovnog razvića svih vrsta belih riba u Dunavu, u pojedinim godinama i do 70% od sveukupnog ribljeg naselja, tako da već danas ta masovna pojava ekonomski manje vrednih belih riba - ribljeg korova, predstavlja po R I S T I Č U (1964) jedan od najozbiljnijih problema nizinskih voda, a posebno Dunava.

Na polju proučavanja fiziologije razmnožavanja štuke rađeno je relativno malo u Jugoslaviji, R I S-

T I C (1964. a), dok se u SSSR-u tom pitanju posvetila izuzetno velika pažnja što se vidi i iz radova FORTUNATOVA (1955), KOSTOMAROVA (1953), MAKOVJEA (1956), T E P L O V A (1953), i STROGANOVA (1962).

Suprotno ovome pitanju, proučavanja dinamike ribljih populacija kod nas, još uvek nisu našla odgovarajuće mesto i značaj. U drugim zemljama ovoj problematici posvećena je posebna pažnja a iz razloga postavljanja ribarskog načina privredovanja na biološkim osnovama. Analizom lovina u toku dužeg razdoblja uzastopnih godina, moguće je pratiti šta se dešava sa različitim uzrasnim klasama jedne riblje vrste, naročito kada jedna od uzrasnih klasa dominira u ribarskim lovinama. Biološki opravданa težnja je da praktične maksimalno godišnje ribolovno iskoristiti, čuvanje jednog ribolovnog područja i određene ribljе populacije u njemu, mora biti trajnije održavano tako, da gustina riblje populacije nece opadati usled ribolova. Pitanju problema biomase riblje populacije koja je dostupna ribolovu, bavili su se naročito STANKOVIĆ (1962) i RUSSELL (1942), koji ukazuju na činjenicu da ribolov povlači za sobom progresivno opadanje relativnog broja starijih uzrasnih klasa, a dominiranje mlađih uzrasnih klasa i to utoliko više, u koliko je ribolov na određenu riblju populaciju na jednom području intenzivniji. Ukoliko se pak ribolov toliko intenzifikuje, da se pri tome ne vodi računa o osnovnim merama zaštite jedne riblje vrste, tada RISTIĆ (1959), ukazuje na ovu opasnost i štetnost tako intenzivnog i neracionalnog načina ribolova koji dovodi do veoma osetnog smanjenja gustine riblje populacije u svim uzrasnim klasama.

U proučenom periodu 1921.—1966. god. dolazi do punog izražaja taj moment kod ulova štuke na Apatinskom i području Dunav II.

Parametri ulova štuke na ovom delu Dunava, daleko su od optimalnih i ukazuju da i pored dejstva pomenućih ekoloških faktora, intenzivan i neracionalan ribolov bez ikakvih praktičnih zakonskih zaštitnih mera, izaziva tako kolebanje parametara, koje se graniči sa devastacijom. Nije nikakva slučajnost da su ekstremna kolebanja u pojedinim godinama od 5,2 do 282 tone ulova štuke svih uzrasnih klasa a najviše starosti 0+ i 1+, posljedica neracionalnog ribolova na Apatinskom i području Dunav II. U ekstremnim kolebanjima u kvantitativnom pogledu, procentualni odnos učešća štuke u ukupnim lovinama kreće se od 1,1% do 24,7%. U godini 1950. kada je učešće štuke u ukupnoj lovini Apatina iznosilo samo 1,1% precenta, učešće belih riba iznosilo je 66,5%, a na području Dunav II iste godine, pri učešću štuke u ukupnoj lovini od 6,7% učešće belih riba iznosilo je 63,1%.

1952. godine, štuka učestvuje u godišnjoj lovini sa 4,2%, a bela riba sa 68,1%. Nasuprot ovako iznetim parametrima, lova štuke, u godini 1966., kao jedno od najbogatijih ribolovnih godina na ovim područjima, štuka u ukupnoj lovini učestvuje sa 24,7%, a bela riba samo sa 35,0%.

Baveći se proučavanjem ovoga pitanja i na ribolovnom području Dunav III u periodu 1958.—1967. god., uočili smo da je u 1965. 1966. i 1967. godini, odnos učešća štuke u godišnjim lovinama iznosio: 25,3%, 24,8% i 26,1%, uz istovremeno učešće belih riba za iste godine sa 50,9%, 54,8% i 40,2%.

U navedenim slučajevima očigledan je korelacioni odnos između gustine populacije štuke i populacije belih riba. Ukoliko je kvantitativno kvalitativni sastav populacije štuke veći, utoliko je sastav populacije belih riba manji i obratno.

Bez temeljnog i savremenog prilaženja pitanja proučavanja dinamike populacije ekonomsko važnih vrsta riba u kvalitativnom i kvantitativnom pogledu, nećemo biti u stanju da racionalno gazzdujemo na našim ribolovnim vodama i to na biološkim i ekonomskim osnovama. Pod racionalnim ribarskim gazzdovanjem u biološkom i ekonomskom pogledu, podrazumevamo tako vođenje gazzdovanja, pri kome se

obzbeđuje primenom odgovarajućih ribarsko bioloških i privrednih mera, maksimalna produkcija ribe u kvalitativnom i kvantitativnom pogledu, uz istovremeno ulaganje minimalno potrebnoga rada i sredstava. Pri ovakvom gazzdovanju, nužno se nameće potreba obezbeđenja normalnog razmnožavanja riblje populacije.

Kvantitativno proučavanje dinamike populacije ekonomsko važnih vrsta riba, nezamislivo je danas bez modeliranja te populacije. Najrasprostranjениja i najprijenjivija savremena metoda modeliranja dinamike ribljih populacija je metoda matematičkog modeliranja zasnovanog na biološkim osnovama MENSUTKIN (1964) i NIKOLJSKI (1963). Pored matematičkog modeliranja dinamike ribljih populacija, primenjuju se i druge metode, kao na primjer: hidraulička L J A P I N (1961), biološka M O R O Z O V (1960) i modeliranje pomoću elektronskih analognih jedinaca D O I (1959). itd.

Proučavanje dinamike ribljih populacija danas je uključeno u problematiku kibernetike L J A P U N O V A i J A B L O N S K I (1963), nove naučne oblasti koja se služi blok ščemama podataka i elektronskim računarima. Bez sigurnih i proverenih statističkih podataka o ulovu ribe u godišnjim ciklusima, populacija u kvalitativno kvantitativnom pogledu, nemoguće je koristiti ovu najsvremeniju metodu, na osnovu čijih rezultata je moguće planirati optimalnu strategiju izlovljavanja jedne ribolovne vode na biološkoj osnovi racionalnog ribarskog privredovanja.

MATERIJAL I METODIKA

Kvantitativno proučavanje dinamike populacije i parametara optimalnog ulova štuke (*Esox lucius* L.) u Dunavu, vršeno je na sektoru Jugoslovenskog dela Dunava od Km. 1428 — Km. 1212. Od ukupno 216 km. toka Dunava, osmatranja i proučavanja vršena su na Apatinskom području Dunav I u dužini od 65 km. na području ribarskog Gazeđinstva »Šaran« — Dunav II u dužini od 151 km. Za Apatinsko ribolovo, područje u periodu od 1921 — 1936. godine, služili smo se originalnom knjigovodstvenom evidencijom ulova ribe bivše Uprave Ribarske centrale drž. dobra, »Belje«, a od 1945. do 1954. knjigovodstvenim podacima o ulovu ribe Ribolovnog Centra u Apatinu. Od 1955. do 1966. godine statistički podaci potiču iz Saveznog Zavoda za statistiku u Beogradu. Za područje Dunav II, služili smo se u desetogodišnjem periodu 1958 — 1967. god. zvaničnim knjigovodstvenim podacima o ulovu ribe preduzeća »Šaran« iz N. Sada.

Za ceo period od 38 godina proučavanja u pogledu dnevnih kolebanja vodostanja, srednjih mesečnih vodostanja za februar i mart mesec od 1921 — 1966. godine, kao i prosečne mesečne i dnevne temperature vode Dunava za vodomerne stанице Apatin i N. Sad, kao i minimalne i maksimalne temperature vode, dobili smo i koristili od Savezne Hidrometeorološke službe u Beogradu.

Analize godišnjih lovina riba i izračunavanje kvantitativnog učešća štuke i belih riba, vršene su matematičkom metodom. Zbog izuzetno otežanih mogućnosti iz objektivnih razloga, bilo nam je moguće izvršiti analizu uzrasne strukture štuke samo u godinama 1953. i 1954. u Apatinu i to obe godine u mesecu oktobru, na ukupno 2460 primeraka, a u Upriovi Kovilj preduzeća »Šaran« u 1958. godini u novembru, a 1959. godine mesecu oktobru, na ukupno 3120 primeraka štuke. Na osnovu uzrasne strukture, utvrđen je procentualni udio učešća pojedinih uzrasnih klasa u lovinama. Uzrast štuke utvrđivan je metodom ČUGUNOVE (1959), a zatim na osnovu izmerenih dužina štuke srstavane su uzrasne klase po dužini izradom Potersenovih kriči i redova po P R A V D I N U (1966). god. Zbog nedovoljnog broja pregledanih riba i svega četiri godine analiza uzrasne strukture za potrebe kvalitativne analize dinamike populacije štuke, u radu nismo mogli dati analizu dejstva ribolova i njegov intenzitet na stanje i sastav riblje populacije štuke u pojedinim godinama. Rezultati uzrasne strukture štuke za navedeni broj riba i za navedene

godine, su predmet posebnog rada koji je u toku. Ipak u ovome radu biće izneti rezultati, koji će služiti donošenju zaključaka po pitanju problema dinamike populacije štuke i u kvantitativnom pogledu.

Parametre optimalno mogućeg ulova štuke u jednoj godini, obračunavali smo matematičkom metodom srednjih vrednosti veličina ulova, nalazeći se u pojasu optimalnih temperatura i optimalnog vodostanja u februaru i martu svake od 38 godina.

REZULTATI I TUMAČENJA

Uočavajući veoma osetna kolebanja ulova štuke tokom 38 godina na pomenutim područjima Dunava, bili smo primuđeni da uz takvu pojavu izraženu i brojeno u tabeli Br. I. i 2. i Grafikonu Br. 1, ukomponujemo i povežemo sve one ekoločke faktore koji su imali tokom 38 godišnjeg perioda osetnog uticaja na tako jasno izraženu kolebljivost ulova štuke, a neposredno su vezani za prezimljavanje, pripremu za mrest, mrest i odgoj ličinki i mladunaca u mesecima februaru i martu.

Tabela br. 1

Srednje mesečne temperature, kolebanje srednjeg vodostanja u mesecima februaru i martu, ukupan ulov ribe i godišnji ulov štuka na Apatinskom ribolovnom području u periodu od 1921 — 1967. godine.

Godina	Srednje mesečno vodostanje			Srednje mesečna T^0 vode			Minimalne i Maximalne T^0		Ukupan ulov ribe		Godišnji ulov štuke		%učešća	Pojav leda
	II	III	prosek	II	III	srednja	Min. II	Max. III	II	III	Tona	Tona	%	led +
1921	347	232	289	+1,5	+3,5	+2,5	0	2	1	4	586	60,1	10,2%	+
1922	308	445	376	+1,5	+4,0	+2,8	1	2	2	5	405,0	30,6	7,5%	—
1923	458	386	422	+3,5	+5,0	+4,2	2	3	3	7	735,1	75,3	10,2%	—
1924	371	295	333	+3,0	+5,0	+4,0	2	4	4	7	1567,0	167,0	10,6%	—
1925	185	202	193	+2,0	+3,0	+2,5	1	2	3	5	1328,0	86,8	6,5%	—
1926	372	470	421	+2,0	+6,0	+4,0	1	5	3	8	1148,5	150,7	13,0%	—
1927	248	355	301	+3,5	+6,0	+4,7	2	5	5	8	1435,0	191,5	13,2%	—
1928	313	282	297	+2,0	+5,0	+3,5	1	3	3	7	846,0	55,0	6,5%	—
1929	200	352	276	+0,0	+2,0	+1,0	0	0	0	2	516,2	29,8	5,8%	—
1930	164	198	181	+1,0	+3,0	+2,0	0	1	2	4	492,0	29,7	6,0%	+
1931	276	476	376	+3,5	+7,0	+5,2	2	6	5	9	1214,0	97,0	7,9%	—
1932	220	232	226	+3,0	+6,0	+4,5	2	4	5	8	903,1	87,0	9,1%	—
1933	289	220	255	+1,0	+4,0	+2,5	0	2	2	4	447,4	34,7	7,7%	+
1934	184	343	263	+0,5	+3,5	+2,0	0	1	1	4	363,1	26,7	7,3%	+
1935	343	427	385	+2,0	+6,0	+4,0	1	3	5	8	928,4	109,4	10,6%	—
1936	381	367	374	+3,5	+6,5	+5,0	2	5	6	9	896,5	90,2	10,0%	—
1945	498	555	526	+3,0	+6,0	+4,5	1	1,5	4,5	8,2	442,7	161,7	36,5%	—
1946	413	392	402	+1,3	+3,0	+2,1	0	1	4,8	8,0	613,5	35,5	5,7%	—
1947	176	488	332	+1,0	+5,0	+3,0	0	2,5	2,5	7,5	429,3	43,3	10,1%	—
1948	591	431	511	+3,0	+5,0	+4,0	0	0	5	7	1160,8	186,4	16,9%	+
1949	89	116	102	+1,2	+2,8	+2,0	0	0	0	5	686,1	65,3	9,4%	+
1950	302	262	282	+1,0	+5,0	+3,0	0	3	3	8	294,6	3,2	1,0%	+
1951	323	366	345	+3,0	+5,0	+4,0	1	3	4	7	1042,0	165,1	15,7%	—
1952	111	378	245	+0,9	+3,2	+2,1	0	1	3	6	824,4	34,5	4,2%	+
1953	207	254	230	+1,0	+4,0	+2,5	0	3	4	7	709,3	28,0	3,9%	+
1954	204	252	228	+0,0	+2,4	+1,2	0	0	0	7	678,7	138,4	20,4%	+
1955	331	264	298	+2,7	+3,8	+3,2	1	3,8	1	9	1102,4	123,0	11,2%	—
1956	215	494	354	+0,9	+1,3	+1,1	0	0,2	2	6,2	1009,2	116,1	11,5%	+
1957	331	411	371	+3,6	+6,8	+5,2	1,2	4	5,6	10,2	951,1	91,5	9,7%	—
1958	327	411	369	+1,8	+8,6	+5,2	1,5	5,5	2,9	11,5	664,1	67,6	10,2%	—
1959	187	260	223	+1,1	+7,6	+4,3	0	4	3,7	11,5	704,7	81,2	11,5%	—
1960	182	362	272	+1,3	+5,8	+3,6	0	3,8	5	8,8	505,4	16,3	3,2%	—
1961	338	307	323	+2,2	+7,5	+4,8	0	5	4,6	9,8	535,8	25,5	4,8%	—
1962	298	318	308	+1,5	+2,8	+2,2	0,6	1,4	2,4	5,8	889,4	83,3	9,9%	—
1963	217	422	319	+0,5°	+3,0°	+1,8°	0	0,5	1,0	6,5	849,4	63,2	7,4%	+
1964	274	173	223	+0,0°	+2,8°	+1,4°	0,0	0,0	0,0	7,2	508,9	12,4	2,4%	+
1965	232	304	268	+1,2°	+4,5°	+2,9°	0,3	0,9	2,9	8,0	902,6	153,5	17,0%	+
1966	518	408	463	+3,6°	+6,8°	+5,2°	0,0	5,5	7,1	8,0	1142,5	282,0	24,7%	+

Tabela br. 2

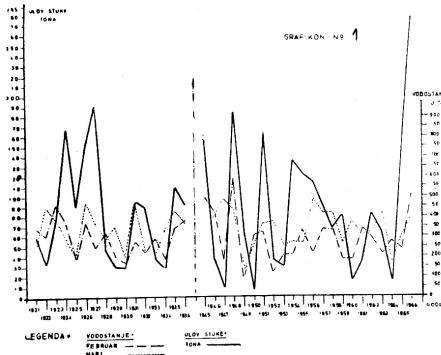
»Šaran« — Dunav II - 1958 - 1967. god.
Učešće belih riba u godišnjim lovinnama u poređenju sa štukom.

Godina	kečiga	smuč	som	šaran	štuka	I mešana	bela riba	Ukupan ulov kg	%učešća belih riba	
									belih riba	ribaljek
1958	4530	4517	19851	37771	19736	22717	185530	294654	62,7%	60,4%
1959	3114	4524	24194	63903	31117	15447	219741	362036	41,2%	44,4%
1960	3236	8674	13693	28706	4189	18000	54064	131263	59,7%	55,8%
1961	3615	2027	17462	35673	3376	22132	67568	151855	52,2%	50,9%
1962	2234	1246	20103	11907	7476	19965	98187	164116	40,2%	49,8%
1963	2110	2916	4997	19335	7840	15764	67400	120362	44,4%	44,4%
1964	1744	3088	7748	11522	3172	15450	47561	90284	54,8%	54,8%
1965	885	1676	15276	21269	55699	12254	116168	219661	50,9%	50,9%
1966	1309	2417	8301	12393	62058	25990	137131	249670	40,2%	40,2%
1967	2655	7163	16234	6679	44210	21992	86604	168872	44,4%	44,4%

Iz prednjih tabela i grafikona Br. 1 uočljiva je činjenica da je tokom 38 godina bilo ukupno 15 izrazito nepovoljnih godina i to u periodu 1921 — 1936. god., šest godina, a u periodu od 1945. — 1966. godine, devet godina. U predratnom periodu 1921 — 1936. kolebanja su u odnosu na period 1945 — 1966. znatno manja i kreću se od 26,7 tona ili 7,3% od ukupnog ulova u minimumu u 1934. godini do 191,5 tona ili 13,2% u maksimumu 1927. godine.

Analizom ekoloških faktora u februaru i martu mesecu 1934. godine, uočavamo da je srednje mesečno vodostanje za oba meseca bilo nepovoljno i iznosilo +263 cm, da je srednja mesečna T_v vode Dunava u februaru iznosila samo $0,5^{\circ}\text{C}$, a u martu $+2^{\circ}\text{C}$, i da je tokom meseca februara i marta na Dunavu stajao led, a minimalne dnevne temperature vode iznosile su $\pm 0^{\circ}\text{C}$. U toj godini izostao je mrest štuke, a ribolov iskazuje tokom godine samo štuku starijih uzrasnih klasa i matičnih primeraka. Procentualno učeće belih riba u ukupnoj godišnjoj lovini 1934. iznosilo je 47,2%.

Nasuprot ovom tako negativnom 1934. godini, u godini 1927. prosečno mesečno vodostanje za februar i mart iznosilo je +301 cm, sa prosečnim mesečnim vodostanjem u martu od +355 cm, i T_v vode u prosjeku za II i III mesec od $+4,7^{\circ}\text{C}$, odnosno u martu u proseku $+6^{\circ}\text{C}$ i maksimumu $+8^{\circ}\text{C}$. Ova godina je

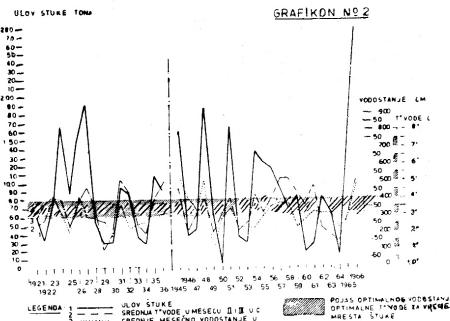
bila u optimalnim ekološkim uslovima za pripremu i mrest štuke i odgoj mladunaca, tako da je deo populacije štuke u toj godini izložen sa 191,55. tona i učešćem od 13,2% od ukupne lovline. Učeće belih riba smanjeno je na 44,5%.

Nasuprot uočenoj pojavi u periodu 1921. — 1936. god. u periodu 1921. — 1936. god., u periodu od 1945. — 1966. godine, kolebanja i u minimumu i u maksimumu su mnogo izrazitija, ne samo zbog dejstva ekoloških faktora, već na prvom mestu zbog sve gregor stanja na plavnoj zoni, koja postaje još zapuštenija, naročito u pogledu zamuljenosti ulaznih fokova i kanala, što je u veoma osetnoj meri sprečavalo ne samo normalnu cirkulaciju vode na plavnoj zoni već i zbog izdizanja kote dna ulaznih kanala i fokova u plavnoj zoni sprečavana je normalna mresna migracija štuke.

Tako, najnepovoljnija i najnegativnija godina je 1950., kada je izloženo samo 3,2 tone štuke ili 1,0% od ukupne godišnje lovline. Ulov belih riba u toj godini popeo se na 66,5%. Negativne posledice po populaciju štuke u ovoj godini izazvali su po našem mišljenju sledeći uzroci: Vodostanje u prosjeku za II i III mesec, iznosilo je u prosjeku +282 cm, na Dunavu je led stajao od januara meseca, minimalne T_v vode u februaru bile su $\pm 0^{\circ}\text{C}$, a u martu $+3^{\circ}\text{C}$. Znači, u potpunosti nije odgovarao ni vodni ni temperaturni režim, odnosno jedan i drugi faktor je bio ispod optimalnog, uz dugotrajno zadržavanje leda na Dunavu, kanalima i fokovima i plavnoj zoni.

Kao najizrazitiji primer dejstva optimalnih ekoloških, klimatskih i vodnih uslova na puni razvitet populacije štuke i na Apatinskom i području Dunav II, može nam poslužiti 1966. godina. Nažlost, ova godina kojoj je prethodila 1965. sa svojim izvanredno visokim i dugotrajnim vodostanjem koji se nije bio zabeležio na vodomernima u ovome veku na Dunavu, ne bi se smela uzeti kao pravilo, već kao izuzetak. U ovoj godini pri prosečnoj temperaturi vode Dunava od $+5^{\circ}\text{C}$ za II i III mesec i maksimalnoj T_v vode u februaru od $7,1^{\circ}\text{C}$ i martu od $+8,0^{\circ}\text{C}$ i prosečnom mesečnom vodostanju za oba meseca od 6463 cm, mrest i uzgoj ličinki i mladunaca štuke je bio izvanredan, jer je 1965. godine ostalo značajno mnogo matičnog materijala štuke. Izvanredno dugotrajna poplava sa trajanjem 91 dan, uticala je na mogućnost razvitka dovoljnih količina belih riba kao študije hrane, tako da je iz populacije štuke te godine bilo moguće izložiti 282 tone u Apatinu i 62 tone u području Dunav II. Učeće belih riba u godišnjoj lovini oba područja iznosilo je svega 40,1%. Iz tabele Br. 1 i 2 i grafikona Br. 1 moguće je pratiti detaljno sva kolebanja ulova štuke pod uticajem kolobanja vodostanja i temperature vode Dunava.

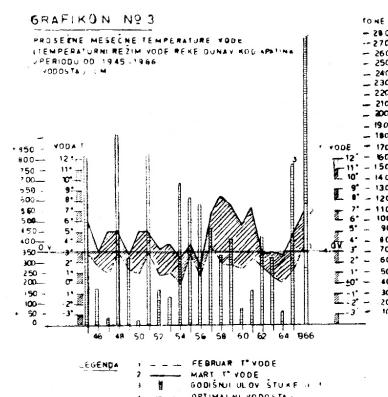
Na osnovu detaljnijih analiza oscilacija faktora temperature vode i vodostanja Dunava, utvrđili smo da postoji pojas optimalnog vodostanja i temperature vode, koji uslovljava normalni mrest inkubaciju ikre, pojavu ličinki i ishranu i odgoj mladunaca, mlađa i jednogodišnje štuke, uz pretpostavku da na plavnoj zoni oba područja postoje normalni uslovi za nesmetanu cirkulaciju vode na koji između $+250$ cm — 300 cm, kroz ulazne fokove i kanale, kao i da se time obezbedi normalna mresna migracija matičnih primeraka štuke iz Dunava na plavnu zonu.

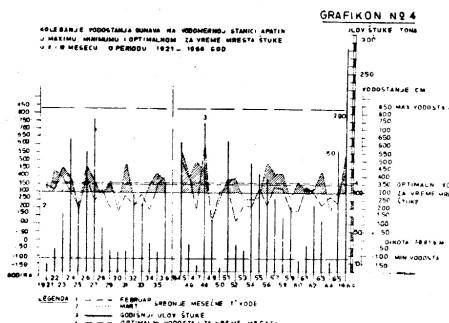
Taj optimalni pojas, prikazan na grafikonu br. 2, pruža nam mogućnost da tvrdimo da se optimalna T_v vode Dunava i optimalni vodostaj za mrest štuke kreće između $+3$ — $+4^{\circ}\text{C}$ u proseku za mesece februar i mart, a vodostanje u dijapozonu od $+300$ — $+400$ cm, na vodomernoj stanicici Apatin. Svi ekološki faktori koji se u pojedinih godinama nalaze ispod donje granice optimalnog pojasa, ne pružaju normalne mogućnosti mresta i daju niske godišnje uslove i suprotno, svi faktori koji se nalaze iznad gornje granice optimalnog pojasa, predstavljaju idealne uslove za razmnožavanje, odgoj i ishranu i daju visoke godišnje ulove štuke.

Da bismo još konkretnije objasnili i potvrdili uticaj navedenih ekoloških faktora na dinamiku populacije štuke samo za Apatinsko ribolovno područje, na Grafikonu br. 3. prikazujemo uticaj prosečnih mesečnih temperatura vode Dunava za februar i mart i temperaturni režim vode Dunava u odnosu na optimalni vodostaj od $+350$ cm. Izrazito jasno se uočava činjenica da sve godine od 1945 — 1966., koje imaju prosečne mesečne temperature vode od $+3^{\circ}\text{C}$ iznad optimalnog vodostaja u martu mesecu od $+350$ cm i Temperature vode od $+3$ do $6,8^{\circ}\text{C}$ daju izvanredno dobar mrest štuke sa punom kvantitativnom dinamikom populacije štuke, uz uslov i normalne mresne

sne migracije štuke u periodu priprema za mrest na plavnoj zoni. Slične i vrlo približne rezultate za optimalni mrest štuke u blizini delte Volge, dobila je i KOBELICKAJA (1957).

Da bismo još izrazitije prikazali dejstvo faktora vodostanja pri inače i optimalnoj temperaturi vode za vreme mresta štuke, na grafikonu br. 4. se jasno mogu uočiti šrafigirane površine vodostanja koje se nalazi iznad optimalnog od +350 cm. i T° vode iznad 30°C, a neposredno je vezan ne samo za uspešan mrest, odgoj i ishranu, već i za visoke ribolove, koji od ukupne populacije štuke izvlači pretežno veći deo. Ipak, ove navedene činjenice ne mogu i nesmeju se generalno prihvati bez određenih objašnjenja. Naime, analizom grafikona Br. 4 utvrđujemo da smo u godinama 1954. sa vodostanjem ispod optimalnog (+228 cm.), 1955. sa vodostanjem od +298 cm., i 1965. sa +268 cm. vodostaja, imali veoma povoljnu kvantitativnu dinamiku populacije štuke, sa godišnjim lovinama od 138, 123 i 153 tone. U svim navedenim godinama vodostanja, manjim od optimalnog, dejstvovali su pozitivno faktori optimalne temperature vode, i uspešne mresne migracije štuke na plavnoj

LITERATURA

- BARSUKOV V. V. 1964 — Serija rabot Erika Fabriciusa i soavtorov po mrestovomu povedeniju rib. Vopr. Iht. Vip. 3(32)-1964 strana 587-588 Moskva.
KOBELICKAJA A. F. 1957 — Značenie nizovijev delti Volgi dlia mresta rib. Vopr. Iht. T. 7. Vipusk 9, strana 29-53 Moskva.
KOZEVNIKOV G. P. 1967 — Vlaniye urovnnego režima na ribnie zapasi Gorkovskogo vodohranilišča. Ribnoe Hozjajstvo Nm. 12, strana 10. Moskva.

zoni, uslovljena povoljnom cirkulacijom vode kroz prirodno pročišćene fokove i kanale koji povezuju plavnu zonu sa Dunavom.

Vršeći analizu uzrasnog sastava lovne štuke u 1953. i 1954. godine u Apatinu na 2460 primeraka, utvrdili smo da je izlovljavanje najmladih uzrasnih klasa sledeće: 0+ — 38,5%, 1+ — 43,2%, 2+ — 13,5%, 3+ — 3,2% i 4+ — 1,6%. Ovi podaci pružaju poraznu sliku o nepoštovanju bioloških osnova racionalnog ribarskog privredovanja, bez obzira što Zakonom o ribarstvu S. R. Srbije u to vreme nije bilo ograničena dužina i uzrast štuke.

Ako se uzme u obzir činjenica da štuka u Dunavskom bazenu postaje polno zrela i to mužjaci već u 1. godini, a ženke u 2+ godini, onda je jasno da se svake godine koje smo analizirali, izlov najmladih klasa štuke kreće se sa 85,7%, što pruža porazavajuću sliku. Na ribolovnom području Dunav II od analiziranih 3120 primeraka, iz sastava lovina u 1958. i 1959. godini u Kovilju, daje sledeću sliku uzrasnog sastava: Izloženo je uzrasta 0+ — 36%, 1+ — 44,1%, 2+ — 14,0%, 3+ — 2,8% i 4+ — 2,7%, što ukazuje na istu štetnu pojavu kao i u Apatinu.

Ako se uzme u obzir da je relativna plodnost štuke mala u odnosu na druge rible vrste ribljeg naselja Dunava i da prema RISTIĆU (1964), iznosi 26.880 komada ikre, dok POPOVA (1960), navodi da je relativna plodnost štuke iz zone delte Volge 37.000 kom. ikre, zabrinutost nad ovom pojmom izlovljavanja najmladih uzrasnih klasa štuke više nego da upozorava na veoma ozbiljne posljedice.

Proučavajući parametre optimalnih ulova štuke u Dunavu u periodu od 38 godina pod dejstvom optimalnih ekoloških faktora bilo nam je moguće da približno utvrdimo parametre optimalnih ulova i za Apatinsko i za područje Dunav II. Optimalni parametri godišnjih ulova štuke ne bi smeli premašivati više od 130 tona u proseku u godinama pojавa optimalnih ekoloških uslova, sa vodostanjem od +350 cm u proseku za II i III mesec i sa prosečnom mesečnom temperaturom vode za iste mesece od +3,5°C na Apatinskom području, a 40 tona za područje Dunav II pri istim ekološkim uslovima.

Tačnost određivanja parametara optimalnih ulova štuke zavisi od umutrašnjih i spolnih ekoloških veza koje upravljuju dinamikom brojnosti riblje populacije, kao i od intenziteta ribolova i primene odgovarajuće ribolovne tehnike. Ovom pitanju posebnu pažnju je posvetio MENSUTKIN (1964), dok VLADIMIROV (1964) u vezi proučavanja dinamike populacije i izračunavanja parametara optimalnih ulova, ovo pitanje osvetljava kroz proučavanje kritičkih perioda razvića i prezivljavanja potomstva određene vrste i to počev od uslova pod kojima se formiraju polni proizvodi, odvijanja mresta, inkubacije ikre i razvijanja podmlatka, sve ovo pod uslovima kvalitativnog stanja maticnog fonda štuke.

Kako mi neracionalnim ribarskim gazdovanjem upravo izlovljavamo i pri najoptimalnijim uslovima, pretežno najmlade uzrasne klase, ne neomogućavamo stvaranje brojnog i kvalitetnog maticnog fonda štuke, te otuda i u godinama bliskim optimalnim uslovima za razmnožavanje, prekomernim izlovljavanjem smanjujemo dinamiku brojnosti populacije štuke i na taj način u toj i sledećim godinama omogućujemo visoki uspon ribljih populacija, ekonomski malo vrednih belih riba.

MAKKOVEEVA I. P. 1956 — Pitanie molodi ščuki ribinskog vodohranilišča. Vopr. Ihtiologiji Vip. 7 1956, strana 60-66 Moskva.

MENŠUTKIN V. V. 1964 — Isledovanje dinamiki čislenosti rib, na osnove predstavljenija populaciji u vide kibernetičeskoi sistemi. Vopr. Ihtiologii T. 4, Vip. 1(30), strana 23-33 Moskva.

MENŠUTKIN V. V. 1966 — Optimale upravlenie populaciei promislovoi ribi. Vopr. Iht. T. 6 Vip. 4(41), strana 735-738 Moskva.

- MENSUTKIN V. V. a) 1966 — Ob optimalnoi strategii ribolovstva. Vopr. Ihtiol. T. 6, Vip. 1(38), strana 3-13 Moskva.
- NIKOLJSKI G. V. 1958 — O biologicheskikh osnovakh regulirovaniya ribolovstva. Vopr. Iht. Vipusk 11 strana 3-15, Moskva.
- NIKOLJSKI G. V. 1967 — Razrabotka problema dinamiki stada rib v SSSR za 50 let Sovjetskoje vlasti. Vopr. Ihtiol. Tom 7 Vip. 5(46) strana 847-854, Moskva.
- NIKOLJSKI G. V. 1963 — Ekologija rib. Visšaja škola Moskva, strana 242.
- PAVLOVSKI E. N. 1953 — Zadači Sovjetskoi ihtiologiji. Vopr. Ihtiol. Vip. 1, strana 5-12 Moskva.
- PRAVDIN J. F. 1966 — Rukovodstvo po izučeniju rib. Pišcevaja Promišljenost Moskva strana 247, 251, 252, 254, 261.
- POPOVA O. A. 1960 — Nekotorie osobennosti ekologiji ščuki i okuna v delte Volgi. Vopr. Ihtiol. Vip. 15, strana 55-70 Moskva.
- RISTIĆ Đ. M. 1963-1964 — Nova saznanja u kompleksu problema veštackog razmnožavanja štuke (Esox Lucius L.) - Ribarstvo Jugoslavije - Zagreb.
- RISTIĆ Đ. M. 1964 — b. - Biološke osnove, tehnološka načela, mogućnosti i ekonomičnost proizvodnje riba grabiljivica u Šaranskim ribnjacima Jugoslavije - Zbornik radova Simpozija o sl. ribarstvu. Zagreb strana 143.
- RITIĆ Đ. M. c) 1959 — Mogućnost razvoja ribarstva nizinskih voda FNRJ i mere za njegovo unapredjenje - Ribarstvo Jugoslavije br. 5 strana 103-116 Zagreb.
- VLADIMIROV V. I. 1964 — Ličinočne kritičeskie periodi razvitiya i smertnost u rib. Vop. Ihtiol., Tom. 4, Vip. 1(30), strana 104-105 Moskva.
- STANKOVIĆ S. 1962 — Ekologija životinja strana 291-295 Zavod za izdavanje udžbenika Beograd.
- SABIONČELO I. 1959 — Nešto o umjetnom uzgoju štuke. Ribarstvo Jugoslavije br. 6, strana 128-132 Zagreb.
- TEPLOVA N. E. TEPLOV V. P. 1953 — Pitanie ščukij v bazeine Verhnej Pečori. Vopr. Iht. Vip. IA. A. SSSR, strana 94-103 Moskva.